ANUL VII. - No. 8
15 Februarie 1931

„Hristos, Regele, Naţiunea"
„România a Românilor"

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Din Maramureşul încătuşat — *Şi nu reacţionează nimeni?"* — *Prof. univ. Marin Ştefănescu.*
Dr. V. Trifu: Adevărul asupra dezordinelor dela Rădăuţi
L. A. N. C. — Câmpulung.
I. Ş.: Impozantul Congres Cuzist dela Rădăuţi.
Jidani înaintea justiţiei.
V. Lăzărescu: Două atentate, două concluzii Vaida—Socor.
Din „Districtul Năsăudean".
Dela Centrul Studenţesc — Bucureşti
I. V. Emilian: „Marele Orient" şi fişele Generalului André
Gr. Berciu: Vremuri grele:
Z Manolache: Maramureşul cere atenţia M. S. Regelui şi Guvernului
Ţepeş Delamunte: Din samavolniciile guvernului în Bucovina.
Din „Der Nationale Socialismus" de R. Jung.
Presa din str. Sărindar.
Către Banca Ţării — Bucureşti.
Pentru ziarul „Universul".

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L"
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

© BCU CLUJ

ANUL VII. — Nr. 8 Cluj, 15 Februarie 1931

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Din Maramureşul încătuşat

La 24 Ianuarie, organizaţia L. A. N. C. din comuna *Ieud*, judeţul *Maramureş*, hotărîse sfinţirea steagului nostru, cu participanţi din comunele învecinate şi delegaţi din partea Clujului. Delegatul nostru s'a putut strecura prin vigilenţa celor 50 de jandarmi puşi să taie ori-ce comunicaţie între Ieud şi restul lumii: judeţ şi ţară.

Prietenii noştri din comunele apropiate, printre cari numărăm pe preoţii *A. Berinde* şi *I. Dimitrescu* din *Borşa*, au fost opriţi în drum şi obligaţi să se întoarcă de unde au pornit.

Dacă 50 de jandarmi au operat numai în Ieud, înţelege oricine ce mobilizare de forţe administrative va fi avut loc, spre a opri propaganda cuzistă: jandarmi, notari, primpretori ,prefect, director al Ardealului, ministru de interne al Regatului, cari de cari mai speriaţi, mai pripiţi şi mai zeloşi, operând cu ordine telegrafice şi telefonice, înfiinţând noi posturi de observaţii pentru jandarmi şi ţinând trupe cu arma la picior, cu toţii, şi-au coordonat forţele spre a împiedeca, cu orice preţ, sosirea subsemnatului în satul Ieud, unde cu insistenţă am fost chemat [1]).

Tot aparatul administrativ al unui judeţ scuturat din somnolenţa obişnuită a inerţiei pentru a opri, a combate, a zdrobi: ce? *lumina nebiruită a adevărului!*

„*L. A. N. C. în Ieud.* Ieudenii — toţi fruntaşii satului, chiar şi primarul, pregătesc pe ziua de 24 Ianuarie c. o mare întrunire, pentru sfinţirea steagului L. A. N. C. Vor participa delegaţii de ţărani din toate satele vecine. Tot atunci va sosi dela Cluj ilustrul profesor univ. *I. C. Cătuneanu.* Este aşteptat cu mare infrigurare de toată *Valea-Izei*“.

[1]) Reproduc următoarea notiţă din „*Gazeta Maramureşană*“, No. 4 din 22 Ianuarie 1931:

Sunteţi ridiculi, domnilor, în neputincioasa Dv. sforţare! Poţi reduce în pulbere materia brută prin brutalitatea mijloacelor materiale; dar adevărul nu-l poţi desfiinţa trăgând cu puşca în el! Acesta este numai un mijloc de a se face de râs bietul puşcaş şi a aduce, în acelaş timp, adevărului, o splendidă aureolă de lumină. Adevărul persecutat orbeşte prin strălucirea lui crescândă şi devine luceafărul ce călăuzeşte mulţimile suferinde.

Poţi D-ta, Domnule Director al Ardealului, să izolezi Maramureşul de restul ţării printr'un desiş de baionete, prin care nici pasărea să nu străbată, nu vei isbuti însă nicidecum să încătuşezi sborul ideilor cuziste. Ele trec imperceptibile peste bariera artificială de jandarmi, şi cei d'intâiu pe care îi cucereşte sunt tocmai paznicii D-tale.

Zadarnică trudă de a opri marşul triumfător al unei idei în care nu găseşti nici ură, nici îndemn la agitaţii, nici sămânţa dezordinii, ori a învrăjbirii, ci pretenţia legitimă de a asigura Românului întâietatea în ţara, pe care el singur din volbura însângerată a veacurilor a scos-o la limanul unităţii politice şi numai el singur în viitor o va apăra cu preţul vieţii. Această pretenţie a noastră, a L. A. N. C., se confundă în trecut cu întreaga noastră sbuciumată istorie, stăpâneşte în prezent toate fibrele dezinteresate ale conştiinţei româneşti, şi nutreşte aspiraţiile noastre de viitor.

Este sufletul unui întreg neam, trezit la realitate, care îşi strigă, prin organul L. A. N. C., dreptatea lui călcată în picioare.

In adevăr, nicăeri mai deplin, mai batjocoritor, mai revoltător, dreptatea neamului nostru nu a fost atât de sfârtecată şi terfelită ca în Maramureşul, descălicător lor de ţară.

Au trecut 12 ani dela Unire, în care timp a avut loc în ţara întregită cea mai adâncă prefacere pe care o cunoaşte istoria Europei şi anume: *reforma agrară*, cu exproprierea şi împroprietărirea, dând în fine acestui neam românesc, atât de impilat şi oropsit în trecut, o bună parte din pământul ţării, spre a-l ridica, prin bună stare, la locul ce i se cuvine ca cetăţean al patriei lui întregite. Acesta a fost gândul bun al legiuitorului.

Vine aplicarea reformei agrare: şi se înfăptueşte astfel, încât, în Maramureş, judeţ de munte, ţăranul român, el locuitorul de baştină, nu are păşuni: nu-şi poate deci ţine turme de oi, nu se poate hrăni din acest isvor de bogăţie, necum înstări.

Păşunile, cu stânele, cu oile, cu brânza, aparţin cui? Jidanilor, pe cari executanţii reformei agrare, de sub regimul românesc, nu i-a scos din posesiunea munţilor, dobândiţi prin fraudă, nici acum când legea le dă puterea să-i exproprieze!

Aceasta este cea mai revoltătoare ticăloşie de care s'au făcut vinovaţi, *toţi câţi s'au perindat la putere* în numele celor trei partide de guvernământ *dela 1919—1931.* In loc să aplice reforma agrară, cu dreptate faţă de Români, au favorizat pe Jidani!

Această ticăloşie, ucigătoare de neam, L. A. N. C. nu o va tolera: *va cere şi va impune, la timpul său, revizuirea aplicării reformei agrare* spre a se da ţăranului *moroşan* partea ce i se cuvine, după lege, pe care Jidanii, în complicitate cu politicianii venali, au călcat-o.

Maramureşul este un judeţ plin cu cele mai bogate păduri de brad, şi toate aceste bogăţii nu aparţin Românului de baştină, ci veneticului Jidan şi acum în ţara întregită, după ce s'a aplicat reforma agrară! Acolo stăpânul jidov al pădurilor întrebuinţează pe băştinaş ca *rob* la tăierea şi căratul lemnului, pentru o plată minimă, pe care i-o pune în compensaţie pentru hrană

© BCU CLUJ

şi băutură dela cantina jidovească, aşa încât bietul Român, la sfârşitul săptămânii, nu duce nimic acasă, unde familia-i piere de mizerie fiziologică: nemâncată, neîmbrăcată, neîncălzită.

Politicieni din cei 12 ani de guvernare românească, cari sunt măsurile ce aţi aplicat spre a combate uciderea sistematică a fiinţei noastre etnice, de către Jidani, în felul mai sus arătat?

In Maramureş domneşte cea mai cumplită mizerie, din cauza lipsei de lucru, din cauza lipsei de organizaţii cooperatiste, din cauza cametii jidoveşti, care a ajuns la limite fantastice; *va întreb, politicieni din cei 12 ani de guvernare românească, ce aţi făcut voi, prefecţi, deputaţi şi senatori, cu oarecare* „trecere", *ce aţi făcut voi foşti şi actuali miniştri, fiind în exerciţiul puterii, ce aţi făcut pentru a da de lucru unei populaţii, care atât aşteaptă, să lucreze, nu să întindă mâna ca cerşetori; ce aţi făcut, ca operă cooperatistă, spre a scăpa pe băştinaş din ghiara celui mai feroce cămătar pe care îl cunoaşte istoria lumei, din puterea Jidanului?*

Domnilor diferiţi prefecţi din 1919—1931, făcut-aţi o statistică locală, din care să rezulte sporul populaţiei jidoveşti dela 1919—1931, intrată prin pradă din Cehoslovacia, spre a vă da seama de cotropirea crescândă la care se expune neamul nostru, şi de completa lui înăbuşire economică, după care fatal vine şi extincţiunea etnică?

Domnilor diferiţi prefecţi din 1919—1931, cum de aţi tolerat şi toleraţi, ca ajutorul, pe care, — sub formă de cereale, îl trimite guvernul român populaţiei româneşti în demic înfometate, ca aceste cereale să ajungă în mâna ţăranului din Maramureş de două ori mai scump decât preţul dela Satu-Mare?

Şi hrana de mizerie, trimeasă ca ajutor, se fac afaceri, prin intermediarii jidani, oploşiţi şi ocrotiţi de autorităţile române?

Şi cu acest trist prilej admiteţi, domnilor prefecţi, să se jupoaie ţăranul nostru?

Oare v'aţi întrebat domnilor diferiţi prefecţi dintre anii 1919—1931, care este numărul cârciumelor oficial admise, şi al cârciumelor clandestine, toate, şi unele şi altele, ţinute de Jidani, *spre a vă informa asupra stării sanitare şi morale a populaţiei de baştină şi în urmă a impune măsurile administrative şi poliţieneşti necesare?*

Ori, puţin vă pasă, simpli lefegii ai statului, că neamul din care vă trageţi, piere otrăvit sistematic, sub ochii voştri, prin alcoolul jidovesc!

Poate vă trece prin minte a răspunde: că nu aveţi atribuţia legal definită, de a vă amesteca?

Atunci ce face un prefect, dacă nu poartă grija vieţii populaţiei administrate, când bietul norod se stinge de foame şi alcoolism? Semnează hârtii şi atâta tot? ori ţese intrigi politice spre a-şi răpune adversarii?

Aceste rânduri nu sunt decât ecoul întrebărilor, puse cu ascuţişul suferinţii şi al indignării, din partea bieţilor Români, părăsiţi, oropsiţi, daţi pe mâna Jidanilor, de politicieni, cari şi-au vândut conştiinţa şi moştenirea din străbuni pentru un blid de linte.

Când aşa se prezintă situaţia în Maramureş, şi noi din L. A. N. C. suntem singurii care avem energia morală să o denunţăm, arătând cu degetul, în văzul publicului, pe cei vinovaţi, pe politicianii întovărăşiţi cu Jidanii cotropitori şi parazitari, se mai poate oare cineva mira dece întreg Maramureşul întinde braţele spre noi, ca orbul către minunea luminei?

Noi L. A. N. C. i-am rămas singura nădejde. Glasul nostru îl aşteaptă şi-l ascultă.

Şi trebue să crezi Domnule Director al Ardealului, că acest glas, a pătruns de mult prin desişul baionetelor, plantate de D-ta la graniţele judeţului.

Glasul nostru nu este străin în Maramureş; nu e marfa proastă de import a propagandei uscate şi false din acţiunea politică a partidelor jidovite; glasul nostru izvorăşte din adâncul suferinţelor, acolo trăite, în fosta ţară a lui Dragos-Vodă, şi este purtat pe tot întinsul ţării, prin bărbăţia noastră, care însufleţită de o înaltă credinţă, nu cunoaşte obstacole.

Puterea noastră este dreptatea şi adevărul, cari vor birui ticăloşia politicianilor, făcând naţia românească stăpână în casa ei.

I. C. CĂTUNEANU

Şi nu reacţionează nimeni?

Şi opinia publică îşi pune, tot mai înfrigurată, această întrebare, pe care noi suntem datori s'o aducem la cunoştinţa conducătorilor, pentru ca ei să-i dea răspunsul cuvenit.

Cum? Clientela politică se îmbogăţeşte pe ruina neamului? Şi nu reacţionează nimeni? Cum? Ni se pune ţara la mezat, şi ni se umileşte demnitatea naţională, şi se lovesc aceia cari cer dreptul la viaţă, pânea, şi *se înăbuşă glasul Românilor cari vestesc comandamentul istoric, că România trebue să fie a Românilor, dar se încurajează străinii cari ne cotropesc pe nesimţite ţara? Şi nu reacţionează nimeni...? O, se înşeală amar străinii şi înstrăinaţii cari cred că orice simţ de viaţă, şi de morală şi de demnitate naţională s'au stins din noi, şi că ei pot să ne ducă la tăere ca pe o turmă de animale fără conştiinţă!*

Sunt multe începuturi de reacţiune. Dar împrejurările ne cer urgent o mai hotărâtoare lămurire a adevărului, pentru grabnica salvare a patriei.

Şi iată adevărul: să înceteze îmbogăţirea clientelei politice pe ruina neamului; să fie neîntârziat un guvern de oameni nu numai pricepuţi şi muncitori, ci încă şi mai ales verificaţi în trecutul lor de cinste şi patriotism. Să nu se mai pună ţara la mezat, şi să nu se mai înjosiască demnitatea naţională, şi să nu se mai îngădue să ne cotropiască străinii ţara.

SĂ SE CONTROLEZE AVEREA CLIENTELEI POLITICE, IMBOGĂŢITĂ PE RUINA NEAMULUI, ŞI SĂ SE REDEA PATRIEI CE ESTE AL PATRIEI. SĂ SE RESTABILEASCĂ VALORILE. SĂ FIE PUS FIECARE LA LOCUL LUI. SĂ INCETEZE IMORALITATEA ŞI STRĂINISMUL!

Să se aplice îndată fierul roşu la cangrenă. Şi astfel, curăţiţi de imoralitate şi străinism, să facem un suprem apel la toţi Românii, ca să-şi dea toată contribuţia lor, pe viaţă şi pe moarte, pentru salvarea patriei. Şi apoi, fără întârziere, să se pună în valoare toate bogăţiile ţării. Să fie o mobilizare de muncă, de morală, de demnitate naţională, o mândră armată constructivă, pentru mântuirea neamului.

Dar mai întâi, trebue să fie guvernul cu autoritate morală, care poate să ceară dela naţiune suprema jertfă.

Şi nu reacţionează nimeni pentru împlinirea acestor sfinte gânduri?

Astfel, se aude tot mai îngrijitor

© BCU CLUJ

glasul opiniei publice. Şi este tot mai mult timpul unui hotărîtor răspuns.

MARIN ŞTEFĂNESCU,
Profesor universitar — Bucureşti,
Preşed. asoc. „Cultul Patriei".
(„Universul", 6. II. 1931.)

L. A. N. C., atât prin doctrina şi programul ei, cât şi prin lupta ce duce de-atâţi ani, este de perfect acord cu adevărul cuprins în apelul d-lui prof. univ. M. Ştefănescu, adevăr nerecunoscut şi pentru care nu vrea să lupte niciunul din partidele politice.

Adevărul asupra dezordinelor dela Rădăuţi

Referitor la Congresul L. A. N. C. din Rădăuţi, ţinut Duminică 1 Februarie 1931, cu care ocazie guvernul a găsit de bine ca însuşi să facă dezordini, iar celelalte partide politice să invidieze succesul formidabil al L. A. N. C., ziarul „Ordinea" publică relatări date de dl. Dr. V. Trifu, Preşedintele Tineretului L. A. N. C. — Bucureşti, prezent la acel congres, din cari relatări reproducem :

. . . . . .

„La 9.30 au sosit venind cu automobilul dela Dorneşti, dr. Trifu, prof. Cârlan, prof. Huţan şi avocat Tcaciuc. Imediat au fost conduşi la poliţie, unde li s'a pus în vedere că este interzis congresul.

Cu acest prilej s'a observat că autorităţile sunt ferm hotărîte să împiedice întrunirea. Pe lângă şeful poliţiei se găseau în cabinet un locotenent, un sublocotenent şi secretarul prefecturii *Clipa*.

Delegaţii mai sus notaţi au mers la locuinţa d-lui Robu, unde soseau călări săteni anunţând oprirea oamenilor, de către trupe călări.

Totuş după aproape o oră sosesc în coloană de marş, în perfectă ordine, cu steagurile în frunte 2000 de săteni cari au rupt cordoanele, deşi avuse în faţa lor, patru cordoane de soldaţi călări şi *POMPA AUTOMOBIL CU CARE FUSESERĂ UDAŢI PÂNĂ LA PIELE*. Printre ei se găseau opt răniţi.

După 10 minute soseşte altă coloană de 1500—1600 de oameni, cari rupseră cordoanele la altă barieră.

In sfârşit în acelaş mod, vin în total vre-o 7000 de oameni cari umplu curtea casei d-lui Robu şi locurile învecinate păstrând o ordine admirabilă şi un entuziasm delirant.

Toate trupele se masează în ultimul punct rămas închis sătenilor, soseaua dela Satu-Mare, unde s'a dat o bătălie crâncenă.

Pompa de apă era condusă personal de secretarul prefecturii : *Clipa*.

. . . . . .

Un tânăr Gh. Popescu, student la electro-technică în străinătate, un elev, cum susţin autorităţile, a fost călcat în picioare cu calul de către un ostaş care are pe faţă o cicatrice mare. Trupul rănitului cu fruntea spartă a fost apoi udat din belşug cu apa pompei-automobil.

Ingrozit de cele ce văzuse, dl. lt.-colonel Stavrescu a determinat probabil pe primul procuror Mândreanu să meargă să liniştească lumea de frica unei reacţiuni legitime.

In momentul când în curtea dlui Robu se citea o telegramă către M. S. Regele, în faţa oamenilor descoperiţi ca pentru rugăciune, au sosit d-nii colonel Stavrescu, procuror Mândreanu, şi un domn acoperit cu blană.

Colonelul a cerut fruntaşilor cuzişti să meargă să discute ceva.

Imediat s'au delegat d-nii Robu, Trifu, Huţan, Tcaciuc şi Cârlan ca să vorbească cu autorităţile.

Deodată însă lumea observă cine e domnul îmblănit şi o revoltă formidabilă se produce.

„LA MOARTE, HOŢUL, LA MOARTE TICĂLOSUL!"

Era deputatul ţărănist Percic, care, cu o inconştienţă uluitoare se aventurase să provoace furia unor omeni deja peste măsură revoltaţi.

Numai graţie autorităţii dlui Robu a putut scăpa acest îmbecil, care acoperit de fruntaşii cuzişti a fost scos viu dintre săteni.

D-nii col. Stavrescu şi procuror Mândreanu au cerut să li se dea asigurarea că oamenii nu vor încerca să se răzbune şi că vor porni spre casă liniştiţi. In schimb, au dat autorizaţia pentru ţinerea congresului.

Cu lacrimi în ochi, d. Robu le-a răspuns :

— *„Dar de ce abia acum după schingiuirea unor oameni nevinovaţi ?"*

La plecare, mulţimea imensă ce avusese atât de suferit din partea autorităţilor civile şi militare, a ovaţionat pe cei doi reprezentanţi ai acestor autorităţi.

S'a ţinut congresul. Au vorbit d-nii Robu, docent dr. Trifu, profesori Huţan şi Cârlan, avocat Tcaciuc.

La sfârşit, cu mâinile spre cer, sătenii au jurat credinţă Ligii A. N. C. şi că se vor întoarce cuminţi acasă.

Fruntaşii au mers să vadă pe tânărul Popescu, căruia i se înfundase în creer frontalul rupându-i nervul optic drept şi distrugându-i ochiul. Era în comă.

Oamenii din Satul-Mare, risipiţi pe câmp, încep să vină să istorisească măcelul. Răniţii sunt ascunşi de autorităţi ; un cadavru a fost deasemeni dosit.

Dacă nu ar fi fost autoritatea extraordinară a fruntaşilor cuzişti asupra sătenilor, oraşul Rădăuţi ar fi fost nimicit din pricina provocărilor inutile ale unor conducători inconştienţi ai regimului infam ce duce Ţara la pieire".

. . . . . .

2 Febr. 1931.

Dr. V. TRIFU
— Bucureşti. —

L. A. N. C. — jud. Câmpulung (Bucovina)

Congresul judeţean al L. A. N. C., care urma să se ţină în 15 Februarie a. c., se amână. Data se va anunţa la timp.

*

Organizaţia judeţeană a înaintat un raport *D. Preşed. Suprem* al L. A. N. C., prin care arată situaţia Ligii în judeţ şi samavolniciile autorităţilor locale, în frunte cu pref. C Păcuraru, care dezlănţue o prigoană sălbatecă împotrivă L. A. N. C.

*

Conform hotărîrii din adunarea L. A. N. C. ţinută în Cernăuţi la 3 Ianuarie 1931, la care au participat preşedinţii şi delegaţii judeţeni ai L. A. N. C. din Bucovina, nordul Moldovei şi nordul Basarabiei, organizaţia noastră învită toţi capii de organizaţii comunale — jud. — Câmpulung — şi prietenii noştri, să sprijinească şi să răspândească organele centrale : *Apărarea Naţională* — Iaşi, Codrescu 3, *Infrăţirea Românească* — Cluj, str Bob 7 şi *Acţiunea Română* — Bucureşti, str. Carol 9.

© BCU CLUJ

Rădăuţi, 2. II. 1931.

Corespondenţa din Rădăuţi

Impozant congres cuzist la Rădăuţi. — Impiedecări nechibzuite a guvernului »ţăranilor« degradează autoritatea morală a armatei. — Un student mort, invalizi şi ţărani răniţi. — Se cere mazilirea guvernului tiran. — 10.000 participanţi

Cetăţenii pacinici şi în special blânzii şi credincioşii ţărani ai acestui ţinut, au băut păharul amărăciunei până la fund, în ziua de 1 crt. când s'au prezentat cu steaguri treicolori cu svastică, sfinţite de preoţi, la Rădăuţi, pentru a lua parte la congresul cuzist, aducând înainte de toate „guvernului jidanilor" jertfa de tineri tăieţi pe rugul demagogiei naţional-ţărăniste şi coaste rupte de ţărani invalizi, cari şi-au făcut datoria în timpul războiului întregirei neamului.

Dl. Nichifor Robu, preşedintele organizaţiei L. A. N. C. a anunţat din timp ţinerea congresului cuzist la Rădăuţi, pe ziua de 1 Febr. a. c., solicitând şi prealabila aprobare[1]) dela prefectul judeţului, care este tânărul „voinic" Ilie Vişan. Două săptămâni s'a aşteptat aprobarea, care însă a fost răspinsă de d. ministru a ţăranilor, rezultat, comunicat abea în ajunul congresului, deci într'un timp prea scurt, când oprirea nu mai putea fi comunicată conducătorilor ligei A. N. C. la sate.

In faţa ordinului de oprire a congresului, autoritatea politică locală a rămas uluită, d. prefect, căruia i-să năzărea măcelul dela Suceava s'a adresat telefonic directoratului ministerial din Cernăuţi, cerând instrucţiuni, cari n'au mai sosit, fiind că şi acolo merg trebu-rile spre anarhie.

CONSFĂTUIREA DELA PREFECTURA DE JUDEŢ.

In grabă a fost conchemată o consfătuire în cabinetul d. prefect Iliuţă Vişan, la care au luat parte unchiul Pintea Teleagă, poliţaiul oraşului, apoi d. procuror *Adolf Zettel,* zis *Mândreanu*[2]) ; d-nii Colonel P. G. Gheorghiu, comandantul garnizoanei şi Lt.-Col. Stavrescu, comandantul divizionului artilerie cu Căpitan Isopescu dela jandarmi. Aici s'a hotărît împiedecarea ţăranilor de a intra în oraş, instalându-se cordoane de armată la toate intrările.

INAINTAREA CONGRESIŞTILOR SPRE ORAŞ.

In dimineaţa zilei de 1 Febr. la orele 9 au început a sosi masse de ţărani călări, cu sănii şi pe jos, care isbindu-se de forţa armată, conducătorii cuzişti au rugat intrarea liberă în oraş garantând pentru buna ordine. Totuşi autorităţile au dat ordin armatei să opună resistenţă, măsură, care a provocat exces de zel în ambele tabere, mai cu seamă la barierele străzilor Iuliu Maniu şi Regele Ferdinand. Cordoanele de armată din divizionul 2 artilerie au fost rupte de către Horodniceni—Vicoveni, circa 2000 ţărani, cari au înaintat în centrul oraşului în bună ordine. Armata a format o nouă regrupare lângă biserica românească pentru a opri convoiul, să nu ajungă la casa d. Robu. In acest scop prefectul a ordonat pompierilor să iasă cu proaşca automată, ca ţăranii pacinici să fie udaţi pe un ger de — 15°. Furtunul a fost manipulat personal de către secretarul poliţiei locale — un doctor în drept dela Cluj — numit *Clipa,* care îl făcea pe pompierul.

Acest procedeu a revoltat pe toţi bunii români în momentul când s'a produs învălmăşala teroristă condusă de către d. Căpitan Sefian, de origină turc, care a dat ordin de atac. Ţăranii au fost măceleriţi cu copitele cailor şi cu paturi de puşcă în mod grozav. Vrednicul român farmacist Vasile Iasinte'ei, văzând măcelul aplicat ţăranilor pacinici s'a simţit atât de indignat, că a dat chiar o telegramă de protest ministrului ţăranilor, rugând să deie ordin subalternilor săi tembeli să înceteze cu sălbătăciile teroriste.

CINE A FOST RĂNIT.

In busculada dela biserica ortodoxă rom. a fost rănit grav de către un soldat tânărul Gh. Popescu, elev la şcoală tehnică din Paris, apoi invalidul Ion Popescu din com. Straja. Ambii au fost transportaţi la spital, elevul a căzut în comă. Au mai fost grav răniţi şi alţi vre-o 30 ţărani din Satul-Mare şi alte comune, aceşti fiind sarjaţi de caii militari, sub comanda unui tânăr sublocotenent numit Nicolau.

DUPĂ VĂRSĂRI DE SÂNGE APROBAREA CONGRESULUI. — ZDRUNCINAREA AUTORITĂŢII MILITARE. — PĂŢANIA UNUI DEPUTAT NAŢ.-ŢĂR.

Evenimentele fiind comunicate la centru, ministerul de interne a dat aprobarea telegrafic pentru ţinerea congresului. In acelaşi timp ţăranii fiind foarte agitaţi s'au prezentat la casa d. Robu, d-nii procuror Mândreanu, colonel Stavrescu şi deputatul Percec, comunicând că congresul este aprobat, cerând dela conducătorii cuzişti garantarea ordinei. Mulţimea zărindu-l pe Percec s'a înfuriat în aşa fel, că dacă nu intervenea d. Robu, alesul naţiunei ayea să fie linşat. Dl. Percec a fost huiduit în mod infam cu cuvintele „hoţule, mişeinosule, troglodit" etc. Apoi congresul s'a

---

[1]) „Prealabila aprobare" nu este necesară. Este suficientă încunoştiinţarea autorităţii. L. A. N. C. respinge cu indignare calcarea de lege, pe care hipocriţii dela guvern o săvârşesc în contra unei organizaţii politice care va impune dreptul ei de a fi tratată în mod egal cu celelalte organizaţiuni politice, după cum partidele politice nu pot fi oprite a-şi ţine congresele lor, tot astfel şi L. A. N. C. pretinde acelaşi regim: nu poate fi supusă unui regim excepţional.

Orice încercare în viitor, de a se calca legea, cum s'a făcut la Rădăuţi, va aduce fatal ciocniri, pentru că poporul român nu înţelege să i se răpească drepturile garantate prin Constituţie, de autorităţi inconştiente, mânate din umbră de Jidani.

I. C. Căluneanu.

[2]) Dacă şi-a schimbat numele trebue să fie: Jidan, pentru că numai Jidanii operează cu aceasta *escrocherie* de a-şi ascunde, sub nume creştine, originea de care se ruşinează.

© BCU CLUJ

ţinut în bună ordine, fiind deschis de către d. N. Robu preş. Ligei A. N. C., vorbind d-nii Dr. Trifu prof. univ. Bucureşti; prof. Huţan Cernăuţi; prof. Gh. Cârlan Suceava şi avocatul Tcaciuc din Storojinet, cari expunând programul ligei, au cerut îndepărtarea guvernului jidănit cum şi a prefectului Iliuţa Vişan, omorîtorul ţăranilor nevinovaţi.

Înainte de închiderea congresului s'a expediat o telegramă de devotament M. S. Regelui, una de protest ministerului de interne, cari ar fi fost sequestrate la poştă de către autorităţi. Despre această violare a secretului corespondenţei şi abuzului de putere criminal va putea da relaţiuni exacte, cinstitul căpitan de jand. Modest Isopescu, care a fost însărcinat la această faptă odioasă de către prefectul de judeţ, cum şi noul dirigente al poştei d. Emil Ibanek, numit prin protecţia nat.-ţărăniştilor.

Ba mai mult, a fost oprită la poştă câteva zile şi corepondenţa ziariştilor români. In cele din urmă a sosit la Rădăuţi o comisiune de anchetă, compusă din d-nii Miloteanu, inspector general activ şi Topor colonelul jandarmeriei din Bucovina, cari caută să mușamalizeze afacerea odioasă.

ION ŞEROPANU.

Jidani înaintea justiţiei

Reproduc mai jos scrisoarea, adresată de Dl. Ioan Muică *avocat din Cluj, din care rezultă, cum Jidanii consideră Justiţia statului care îi ocroteşte, ca o instanţă de judecată cu totul subsidiară, şi chiar atunci, când în caz de extremă necesitate o folosesc, înţeleg să o batjocorească fie prin jurăminte false, fie prin tentative de corupere a magistraţilor.*

„Prea stimate Domnule Profesor Cătuneanu,

„In procesul penal pornit din încredinţarea lui *Isac Bergfeld* din Cluj contra primrabinului *Akiba Glasner* şi consoţii, pentru mărturie mincinoasă, provocare la mărturie mincinoasă şi în fine pentru provocare directă la săvârşirea crimei la insistenţa clientului, m.am prezentat Domniilor Voastre şi am avut deosebita plăcere să Vă expun în câteva cuvinte, despre ce e vorba în acest faimos proces.

„Pentru a Vă putea face o icoană clară despre acest proces trebuie să Vă desvălui antecedenţele.

„Izvorul acestui faimos proces rezidă în acel obiceiu evreesc sau lege chiar, că un Evreu nu poate împrocesua în faţa instanţelor creştine pe un alt Evreu, înainte de-a fi încercat o împăciuire la rabin; iar rabinul dacă vede că n'a reuşit împăciuirea şi este vorba de un proces „rentabil", de obiceiu, le propune judecarea cazului la o comisiune de „arbitri" al cărei preşedinte este aproape exclusiv tot rabinul.

„Că nici rabinii nu sunt tocmai aşa de obiectivi şi imparţiali în împărţirea dreptăţilor, cum îşi închipuie credincioşii naivi, o dovedeşte cazul lui Bergfeld.

„Isac Bergfeld avea în Cluj o mică fabrică de săpun şi făcea comerţ şi astfel încredinţase pe *Dr. Emil Jakobi* adv. evreu din Cluj cu încasarea pretenziunilor ce avea la clienţi. Dupăce însă Dr. Jakobi încasase peste 100.000 Lei, iar lui Bergfeld nu voia să-i dea nici un ban, Bergfeld îl ameninţase cu denunţ penal. Speriat Dr. Jakobi chiamă pe Bergfeld la prim-rabinul Glasner Akiba pentru a-i împăca. Prim-rabinul propune un arbitraj care se şi formează din arbitrii *Lazar Fried*, vice-rabin în Cluj, *Dr. Hugo Roth* advocat şi preşedintele Akiba Glasner.

„In acest proces la una din şedinţe, fiind evidentă dreptatea lui Bergfeld, arbitrii decid admiterea la jurământ alui Bergfeld Isac în complectarea dovezilor ce aduseso. Acest jurământ urma să fie depus, *„more judaico"*, pe thoră. Cum însă prin aceasta ar fi fost compromis un intelectual evreu, Dr. Jakobi a pornit intervenţiile pe lângă Dl. Glasner, care apoi a schimbat hotărîrea luată spunând că, se va lua jurământul lui Dr. Jakobi, însă fiind evident mincinos, nu se va lua jurământul *„more judaico"*, ci în faţa judecătoriei creştine, unde *nu este păcat pentru un Evreu jurământul fals* şi de altfel este perfect procedural.

„Vicerabinul Lazar Fried arbitru s'a opus, fiind de părere, că şi jurământul din faţa instanţelor creştine este sfânt şi deci nu poate fi admis Dr. Jakobi la jurământ. Văzând acest lucru Bergfeld, a recuzat pe Glasner şi a cerut judecătoriei de Ocol Urbană Cluj omiterea luării jurământului lui Dr. Jakobi, care vrea să jure fals. Judecătoria a şi admis jurarea lui Dr. Jakobi şi tot atunci s'a admis şi cererea de recuzare a lui Bergfeld contra Glasner.

„Din acest proces a ieşit deci Glasner compromis complect în faţa opiniei publice, deoarece Bergfeld a publicat întreg scandalul într'o broşură. Ca răspuns Akiba Glasner a pornit campania la început pe ascuns şi în urmă pe faţă. contra lui Bergfeld şi contra vicerabinului Lazar Fried, care a îndrăznit să-l contrazică şi să susţină că jurământul în faţa instanţelor creştine ar fi sfânt. Pe Bergfeld *l-a pus sub „boicot" religios excluzându-l din sinagogă, din toate asociaţiile evreeşti, şi publicând pe uşile sinagogei şi în ziarul „Ujkelet", dispoziţia luată. Ca urmare Bergfeld a fost complect ruinat materialiceşte şi moralmente. Nici un Evreu nu mai stă de vorbă cu el decât cu silă, nu mai cumpără dela el nimic. In sinagogă a fost insultat şi dat afară* etc.

„Pe Lazar Fried l-a dat afară din slujba de vicerabin, în urma căruia acesta a convocat trei rabini, din Sibiu, Apahida şi Săcuieni, cari să decidă, dacă Lazar Fried trebuie să părăsească slujba ce avea sau nu şi că cine avea dreptate în conflictul cu jurământul ce urma să depună Dr. Jakobi. Cei trei rabini au decis în favoarea Lazar Fried, cu o deciziune caracteristică obscură. *Glasner a tradus această deciziune, fals,* şi a publicat-o, însă Lazar Fried adresându-se din nou comisiei de rabini a primit un comentar dat de aceşti rabini, în care se explică prima deciziune şi se spune clar că a câştigat cauza Lazar Fried.

„Pentru a nimici complect pe Bergfeld, rabinul Glasner jură fals împreună cu rabinul Stein Abraham, Nagy-Faludi Nàndor, Haskel Rotter şi Isac Simon, în faţa Judecătoriei de Ocol Urbană Cluj, între următoarele împrejurări.

„Incă înainte de acest conflict, Bergfeld în urma unei afaceri cu furnizare de lemne de foc a avut un proces evreesc cu un oarecare Isac Simon. După obiceiul lor, şi acest proces a început la rabin, de data aceasta însă la rabinul Stein Abraham. Neputând decide Stein Abraham singur, s'a constituit „arbitrii": Lazar Rozenberg, Schmil Marmaroschstein şi rabinul Stein Abraham. In faţa acestora proce-

© BCU CLUJ

sul dintre Bergfeld Isac şi Simon Isac a fost câştigat de Bergfeld, iar Simon Isac a fost obligat să-i plătească 10.000 Lei lui Isac Bergfeld în termen de 15 zile. Înainte de expirarea acestui termen s'a prezentat Isac Simon la rabinul Stein şi l-a rugat să-l chieme pe Bergfeld pentru a face următoarea tranzacţie. Isac Simon susţinea că are o creanţă faţă de Rozenblatt Simon, tocmai de 10.000 Lei, iar Bergfeld datora cu 10.000 Lei acestui Rozenblatt, deci el adică Isac Simon cesionând creanţa lui faţă de Rozenblatt în favoarea lui Bergfeld să primească Bergfeld această concesiune drept achitarea sumei la care a fost judecat şi astfel se achită şi Bergfeld de datoria ce o are faţă de Rozenblatt.

„Transacţiunea s'a şi făcut şi astfel Isac Simon s'a achitat de datoria sa, la care a fost judecat faţă de Bergfeld, *în aparenţă; spun în aparenţă, deoarece în realitate Isac Simon nu avea nici o pretensiune faţă de Rozenblatt, ci i-a minţit numai.*

„Din aceasta s'a iscat un nou proces. Bergfeld chiamă în judecată din nou pe Isac Simon în faţa lui Glasner, Nagyfaludi şi Rotter Haskel, pentrucă l-a înşelat şi să-i plătească cele 10.000 Lei. Bergfeld câştigă din nou contra lui Simon Isac, care de data aceasta este şi amendat în folosul comunităţii evreeşti pentru înşelăciune. Cu toate acestea Isac Simon nu-i plăteşte lui Bergfeld, ci aşteaptă să fie constrâns la plată.

„Intre timp iscându-se şi scandalul dintre Bergfeld, Lazar Fried şi Akiba Glasner, expus la începutul acestei scrisori, Isac Simon nici nu vrea să audă de plata celor 10.000 Lei ce datora lui Bergfeld.

„Neavând mijloace de constrângere Bergfeld se adresează judecătoriei şi cere obligarea lui Isac Simon la plata sumei de 10.000 Lei, cu martori în faţa cărora recunoscu-se datoria şi se obligase la plată, pârâtul Isac Simon: Bergfeld cere să fie ascultaţi rabinul Glasner Akiba, Nagyfaludi, Rotter Haskel şi afară jurământului Isac Simon pârât. Fiind în duşmănie Glasner cu Bergfeld, *el jură fals* că „procesul a fost câştigat în faţa lui, de Isac Simon, că deci acesta n'a fost obligat să-i plătească lui Bergfeld suma de 10.000 Lei şi nici nu a recunoscut datoria", *tot atunci îi provoacă şi pe ceilalţi să jure fals asupra aceleiaş împrejurări, cari se şi supun pentru a face depoziţie identică cu Glasner.* Bergfeld în urma jurământului fals, depus de aceştia, pierde procesul în faţa judecătoriei. Inaintează Apel contra sentinţei judecătoriei şi în apel cere să fie ascultat şi rabinul Stein, ca martore. Rabinul Stein, care ştia că Bergfeld are o scrisoare dela el, prin care îi aduce la cunoştinţă propunerea de transacţie a lui Isac Simon, şi posedă şi hotărîrea dată de el în primul proces de „arbitrii", făcut de Bergfeld contra lui Isac Simon, în faţa lui. îl roagă pe Bergfeld, prin scrisori, să renunţe la ascultarea lui ca martor, deoarece *el nu-l poate compromite pe Glasner, fiind şi el rabin şi deci va trebui să depună ca martor la fel cu Glasner.* Bergfeld însă n'a renunţat la ascultarea ca martor, în faţa Tribunalului Cluj, a lui Stein Abraham rabin, şi *astfel acesta pentru salvarea lui Glasner depune şi el fals ca martor.* Tribunalul observă acest lucru. Bergfeld cere suspendarea judecăţii în cauza până se va pronunţa instanţa penală pentru mărturiile mincinoase din dosar, iar Tribunalul satisface cererea lui Bergfeld şi suspendă procesul.

„Pentru a se face lumină, în cauză, am înaintat denunţ penal.

„Bergfeld, la dovadă, prezintă judelui de instrucţie, hotărîrea dată de rabinul Stein Abraham în primul proces de arbitraj, scrisoarea prin care comunică rabinul Stein, propunerea de transacţie alui Isac Simon şi o scrisoare a arbitrului Rozenberg Lazar, care îi aduce şi el, la cunoştinţă, lui Bergfeld, că procesul de arbitraj a câştigat pe Isac Simon. Prezintă mai departe hotărîrea dată de Akiba Glasner în al doilea proces de arbitraj, cu Isac Simon, şi cere ascultarea martorilor Lazar Fried, Rozenberg Lazar, Schmil Marmaroschtein şi cei trei rabini cari decisese în conflictul dintre Glasner Akiba şi Lazar Fried şi care spuneau că Lazar Fried are dreptate, adecă nici în faţa instanţelor creştine nu se poate jura fals.

„Pentru salvarea lui Glasner Akiba şi ca să nu iasă la suprafaţă machinaţiunile evreeşti se solidarizează toţi Evreii cu Glasner Akiba. Pe Bergfeld caută să-l prezinte drept nebun, Dr. Fischer, deputatul, aduce o scrisoare dela Bucureşti, judelui de instrucţie, să stingă procedura şi Dr. Sebestyén adv. evreu, milionar, îi spune pe faţă lui Bergfeld, că oricât ar costa, nu vor lăsa să se dovedească denunţul şi să fie pedepsiţi aceşti Evrei pentru mărturie mincinoasă.

„Bergfeld, auzind că judecătorul de instrucţie, care lucrează în cauză, primeşte bani etc. pentru dreptate, află că un Evreu este agentul de legătură între justiţiabili şi acest jude. Merge la acest agent de legătură şi face el convenţie în scris, prin care Bergfeld se obligă a plăti 50.000 Lei dacă judele de instrucţie va proceda în cadrele legei şi va lua măsuri contra inculpaţilor. Ca garanţie dă şi polite în valoare de 50.000 Lei.

„Intre timp izbucneşte un conflict puternic între Evreii ortodocşi şi Evreii de ritul Sefard din Cluj. *Glasner Akiba ortodox, ţine o cuvântare în sinagogă contra Evreilor sefardişti şi pune pe credincioşii lui să jure că vor dărâma sinagoga Evreilor sefardişti şi îi vor ucide.* Dr. Klein Maximilian traduce cuvântarea şi în limba maghiară, imediat. *Acest lucru s'a petrecut tocmai în timpul când pentru o faptă similară din Borşa, preoţii români erau deţinuţi.*

„Pentru aceste fapte am făcut, în numele lui Bergfeld, un nou denunţ la judecătorul de instrucţie, cerând ascultarea unor martori cari au fost de faţă.

„Nu ştim din ce motive judecătorul de instrucţie pune concluziuni de neurmărire, iar Parchetul în urma acestor concluziuni claseză, atât în ce priveşte mărturia mincinoasă, cât şi pentru provocare directă la săvârşire de crime.

„Bergfeld aduce la cunoştinţa Primului Preşedinte al Curţii de Apel atât convenţia lui cu agentul D-lui judecător de instrucţie, cât şi vorbele lui Dr. Sebestyén (fost *Schmil*), că vor jertfi oricât pentru salvarea prestigiului rabinului Glasner şi muşamalizarea afacerii. Domnul primpreşedinte al Curţii îi promite lui Bergfeld anchetarea cazului şi afirmative a înaintat plângerea lui Bergfeld Ministrului de Justiţie de unde încă nu a venit nici un răspuns.

„In urma deciziunei Parchetului de clasare ne-am adresat cu denuntul direct Tribunalului, care se va pronunţa dupăce vom dezbate întreaga chestiune, în şedinţă publică.

Bergfeld a publicat o serie întreagă de articole în ziarul „Déli Hirlap" din Cluj, *însă când ar fi urmat faptele mai grave alui Akiba Glasner, acesta a cumpărat ziarul cu 150.000 Lei şi n'a lăsat să mai apară.*

„Fapt este că în Cluj în urma propagandei lui Glasner, oricare

© BCU CLUJ

Evreu jură fals în faţa instanţelor creştine, fără nici o jenă, ori de câte ori îi dictează interesele şi are o cât de palidă siguranţă că nu va fi tras la răspundere în penal sau că nu va putea fi dovedit că a jurat fals.

„Lucrul cel mai trist este însă că Evreii şi în justiţie, caută cu orice preţ să introducă corupţia. De câteori nu vedem cei cari profesăm avocatura, şi cât de evident este că, durere, avem magistraţi cari n'au putut rezista tentaţiunilor acestor imbecili.

„Pentru a remedia măcar în parte lipsurile procedurei în faţa instanţelor, *ar fi de dorit o cât mai întinsă propagandă pentru introducerea sistemului vechiu de a se lua jurământul martorilor şi a părţilor din proces, după credinţa fiecăruia. Astfel luându-se jurământul dela Evrei „more judaico" după prescripţiunile religiei lor, în haina mortului pe scândura unde se aşază mortul, şi cu mâna pe thoră, cred că ar fi cu mult mai puţine cazurile jurământului fals. AZI EVREII ÎŞI BAT JOC DE JUSTIŢIE ŞI POT FURNIZA CELE MAI SCANDALOASE DOVEZI PRIN MARTORI.*

„V'am expus cazul lui Bergfeld Isac şi Vă voiu ţine la curent cu tot ce se va petrece în acest proces şi chiar în alte cazuri similare, în credinţa şi în convingerea, că lupta ce duceţi contra acestei hidre, este atât de grea, încât nici o cât de mică contribuţie nu este de prisos.

„Vă rog Domnule Profesor, să primiţi asigurarea deosebitei mele stime ce Vă păstrez.

Cluj, la 9 Februarie 1931.

Dr. IOAN MUICĂ
advocat Cluj.

Două atentate, două concluzii

Vaida—Socor

Timp n'a trecut aşa de mult încât fapta tânărului comunist Goldenberg *să fie dată uitării. Cele trei focuri descărcate în plin centru al Bucureştiului, asupra ministrului de interne depe atunci, asupra d-lui* Vaida, *n'a produs vre-o zguduire mai puternică în guvernul naţional-ţărănist.... O simplă arestare a atentatorului şi nimic mai mult. Nici descinderi.... nici sigilări de localuri.... nici arestări a şefilor comunişti.... nici terorizări.... Nimic.... Şi acel asupra căruia se descărcase cele trei gloanţe era Român, făcea parte din guvernul dela putere şi în plus era MINISTRU DE INTERNE.*

Câtva timp în urmă un tânăr elev trage un glonţ asupra unui nemernic, asupra lui SOCOR. Ministrul de interne de acum — omul cu haine româneşti — sub motiv că elevul ar face parte din organizaţia înflăcăratului naţionalist Corneliu Z. Codreanu, face descinderi la sediul „Arhangelului Mihail", sigilează localurile acestei organizaţii, arestează conducătorul şi pe cei din jurul său.... Şi Corneliu Z. Codreanu, Lefter, Stelescu, Dănilă, Totu, Banea, A. Pop, stau şi astăzi în celulele închisorii Văcăreşti, deşi ordonanţa definitivă dată contra tânărului elev constată că n'a avut complici.... Toate acestea pentru jupân Socor, un TRĂDĂTOR, un PUŞCĂRIAŞ, director alor două cotidiene, cari zilnic scuipă murdărie în obrazul poporului românesc..., toate acestea pentru un JIDAN....

Pun faţă în faţă aceste două fapte, ca un document al unor vremuri ruşinoase.... Comentariile sunt de prisos; concluziile vor fi însă edificatoare....

Prima ce se desprinde în mod logic e că în partidul naţional-ţărănesc, e naţional şi ţărănesc doar *cămaşa ministrului de interne.... Jidanii domină.... ei au greutatea cuvântului, ei conduc.... Arginţii lui Blank, daţi în opoziţie, cer acum procente.... Şi procentele sunt dureroase pentru cei ce simt şi văd româneşte...; Shylok nu se mulţumeşte numai cu aur....*

Dar dacă Jidanii cer, prietenilor lor naţional-ţărănişti, distrugerea focarelor naţionaliste, *e că acestea nu mai sunt* entităţi neglijabile.... *e că ele încep să constitue un adevărat pericol pentru intimii lui Mihalache. Iată a două concluzie.*

Degeab însă toate prigoanele. Un sentiment şi o conştiinţă ce prinde tot mai mult teren în sufletele Românilor adevăraţi nu se pot împiedeca prin nimic.... Cu atât mai puţin prin măsuri abuzive şi prin călcări de paragrafe din Constituţie....

V. LĂZĂRESCU
— Cluj. —

Din »Districtul Năsăudean«

In ziua de 8 Ianuarie 1931, fiind conchemate cele 44 comune grănicereşti din districtul Năsăudului, pentru a-şi alege reprezentanţii în aşa zisa „Comisiune de opt", s'au întrunit în sala palatului administrativ al judeţului Năsăud delegaţii celor 44 comune.

In decursul compunerii listelor de candidare s'au putut auzi cuvinte dejositoare în ce priveşte preoţimea, spunându-se că preoţii să nu fie candidaţi, dejosire provenită tocmai din cauza politicei de partid, dusă de preoţimea noastră.

La această adunare a fost de faţă un număr însemnat de preoţi, şi cu toţii au stat, cu capul plecat, mâhniţi, auzind cuvintele dejositoare demnităţii lor, fără să aibă curajul să ia cuvânt de apărarea tagmei din care fac parte.

După terminarea alegerii „Comisiunii de opt", Dl. Protopop *Ion Bal* delegatul comunei *Tiha Bârgăului,* care a fost totdeauna la înălţimea chemării sale, şi-a făcut şi de astădată datoria, cu vârf şi îndesat, arătând în linii generale guvernarea sovietelor bolşevizate şi punând întrebarea, delegaţilor şi nedelegaţilor, dacă doresc astfel de stăpânire? — arătând pericolele ce ne ameninţă, comunismul, sectarismul etc., şi că acestea toate sunt creaţiunile şi uneltele Jidovimii, ce caută, conform cu planul lor, să bată păstorul ca să se risipească turma.

Cuvinte de laudă se cuvin D-lui Protopop Ion Bal, care se prezintă cu atâta curaj şi bărbăţie în tot locul, Onoratele feţe bisericeşti, putând lua exemplu dela D-Sa, întru îndeplinirea datorinţelor ce le incumbă! *ST.*

Dacă voiţi să vă luminaţi asupra primejdiei franc-masonice, citiţi

„Buletinul
„ANTI-JUDEO-MASONIC"

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.
BUCUREŞTI.

© BCU CLUJ

Un strigăt al Centrului Studenţesc — Bucureşti

»Impertinenţi şi încurajaţi de samavolniciile guvernului, presa jidovească lansează în circulaţie **calomnii** şi **insulte** la adresa **D-lui Prof. N. Iorga,** în timp ce marele nostru istoric îşi ţine cursurile la Sorbona.

Cu prilejul gestului inoportun al unui elev de liceu, un Jidan din Constanţa a scris un articol pe care **„Adevărul"** l-a reprodus în întregime, **năzuind cu nerușinare şi perfidie semită** să **lovească** în **Rectorul Universităţii noastre.**

Pentru ca opinia publică să fie lămurită reproducem în întregime articolul.

„Arhanghelii asasini"

Sub titlul acesta ziarul *„Adevărul"* reproduce cu caractere groase următorul articol semnat de Jidanul Al. D. Doinaru:

„Sunt cunoscute împrejurările în care un mişelesc atentat a fost încercat asupra D-lui Em. Socor directorul ziarelor „Adevărul" şi „Dimineaţa" unul dintre aşii presei mondiale, a cărui putere de muncă, tenacitate şi curaj, în ce priveşte susţinerea acţiunii juste, au deschis atât de larg orizonturile marilor cotidiane pe care le conduce.

„Un băeţandru inconştient, un instrument orb în mâinile huliganilor **D-lui A. C. Cuza,** a încercat să răpună viaţa distinsului muncitor al condeiului, pentru bunul motiv ca *Em. Socor a stat zăgaz în calea* **pezevenghilor universitari** *ce n'au făcut altceva decât să sădească buruiana dezordinei în sufletul tineretului, începând dela* **mironosiţa actuală d. Nicolae Iorga** părintele antisemitismului român şi până la caraghiosul personaj cu ţăcălie ce transforma în momentele de faţă, pe studenţi, în cete de scandalagii, şi scoboară viaţa universitară la nivelul cel mai degradator dăunând prestigiul ţării sub toate raporturile.

„Dar înfierând prin coloanele umilului nostru organ de presă, alături de ceilalţi confraţi şi chiar de presa lumii întregi acţiunea criminală a cuziştilor, putem nutri nădejdea că se va sfârşi seria atentatelor?

„Atâta vreme cât la **catedrele universităţilor** *vor fi tolerate* **bestii puse în slujba crimei,** atâta timp cât ocnele nu vor fi înfundate cu mânuitorii de revolvere, atâta timp cât nu se va găsi un ministru de interne decis să facă ordine în ţară — ci dimpotrivă vor exista miniştri care să susţie băneşte huliganismul — atâta vreme cetăţenii vor fi la che emul tuturor garzilor, arhanghelilor şi a detracaţilor de orice categorie.

„Iar dacă pe altarul Presei va cădea jertfă părerilor neînfrânte un Socor, alţii o sută, o mie de Socor îi vor urma în lupta pentru dreptate, pentru salvarea prestigiului naţional"

Camarazi!

In 1907 Studenţimea română **făcea da gardă la poarta tânărului prof. N. IORGA, sechestrat şi ameninţat cu moartea** de politicieni.

In 1916—1919, când acelaş profesor **N. Iorga** făcea **apostolat în laşul calvarului naţional, trădătorul Em. Socor,** directorul de astăzi al „Adevărului" şi al „Dimineţei", uneltea revoluţii *comuniste* în capitala *cotropită de duşmani*, pentru care a fost *condamnat* la *închisoare* şi *stigmatizat* la *stâlpul infamiei.*

In 1930 studenţimea română creştină a înfierat obrăznicia trădătorului Tzigara Samurcaş şi a înconjurat cu entuziasm şi dragoste pe Rectorul Universităţii din Bucureşti, N. IORGA.

In 1931 presa jidovească ce nu poate ierta niciodată unui Român curajul de a simţi altfel decât după sugestiile ei, de a grăi altfel decât pentru interesele ei şi de a reacţiona altfel decât prin interesele ei, batjocoreşte trivial pe acela care poartă în suflet grija părintească pentru Studenţii lui ducând peste graniţă fala neamului nostru, N. IORGA.

In faţa acestei nerușinate cutezanţe, cine nu vede pe adevăraţii provocatori şi care Român nu-şi simte revolta isbucnind şi care pumn nu se încleştează ameninţător.

Studenţimea română creştină rămâne datoare un răspuns.

Centrul Studenţesc Bucureşti

© BCU CLUJ

„Marele Orient" şi fişele Generalului André

Căpitanul Alfred Dreyfus, jidan alsacian şi ofiţer francez, prin graţia legilor întocmite de masoni, a fost *aovedit, judecat* şi *condamnat* pentru faptul că a vândut Germaniei documente privitoare la organizarea armatei franceze. Întâmplarea este din Decemvrie 1894. Finanţa internaţională şi Cahalul au dat ordin francmasonilor să-l scape pe Dreyfus. Şapte miniştri de războiu au fost schimbaţi, procesul revizuit de două ori şi în cele din urmă, printr'o serie întreagă de abuzuri şi de ilegalităţi (călcarea art. 445 pr. pen.), Dreyfus a fost reabilitat.

Clerul francez şi ofiţerimea, manifestând ostilitatea legitimă, împotriva lui Dreyfus şi împotriva tuturor înstrăinaţilor, cari-l apărau, guvernul Waldeck-Rousseau, iar mai târziu Combes, a pornit o adevărată prigoană împotriva congregaţiunilor religioase şi a ofiţerilor naţionalişti.

Misiunea de a „purifica" armata a fost încredinţată generalului André, un incapabil cocoţat ministru de războiu şi care de îndată ce-şi ocupă postul, procedă la îndepărtarea cadrelor statului major. Printre cei izgoniţi de André fu şi *colonelul de Castelnau*, viteazul general de mai târziu, ai cărui fii căzură cu toţii în războiu şi a cărui capacitate făcu ca armata ce comanda, să înregistreze victorii neperitoare.

Indignaţi de aceste măsuri arbitrare, atât generalissimul (generalul Jamont), cât şi şeful statului major (generalul Délanne) şi-au înaintat dimisia.

Lacheul Jidanilor, André, îşi continuă „opera" mai departe şi prin intermediul *generalului Percin*, director de cabinet şi francmason, se stabilesc relaţiuni *între ministerul de războiu şi MARELE ORIENT.*

Secretarul marelui Orient, *Vadécard, centraliza fişele ofiţerilor trimise de lojile din provincie, comunicând lui Percin listele de „suspecţii", adică numele tuturor ofiţerilor, cari se duceau la biserică şi erau cu drag de ţară.*

Acestui general Percin, care făcea clasarea fişelor, *i s'a luat comanda în timpul războiului pentru incapacitate, iar astăzi scrie cărţi antimilitariste.* Doi francmasoni, căpitanii *Mollin* şi *Targe* erau detaşaţi la acest serviciu şi astfel *întregul corp ofiţeresc al armatei franceze era supus controlului lojelor.*

Sfătuim călduros pe toţi acei cari doresc să cunoască mai amănunţit această chestiune, să urmărească dezbaterile parlamentului francez, şedinţa din 28 Octomvrie 1900 şi mai departe, precum şi ziarele „Figaro" şi „le Journal" din Octomvrie—Noemvrie 1904 şi Martie 1905.

Până la războiul mondial, avansările, comandamentele, misiunile, etc. *au fost acordate după recomandaţiunea lui Vadécard, secretarul Marelui Orient* şi datorită acestei recomandaţiuni sute şi mii de soldaţi francezi au fost ucişi de prisos, *incapacitatea comandanţilor francmasoni producând adevărate dezastre.* Pericolul ce ameninţa Franţa, *a determinat guvernul şi comandamentul, să facă apel la ofiţerii proscrişi.* Iată câteva nume din listele acelor ofiţeri: *Foch, Pétain, Lyautey, de Castelnau, Mangin, de Mand'huy* etc. Aceşti glorioşi soldaţi, catolici şi francezi de rassă, erau sortiţi uitării, datorită fişelor lui Vadécard.

Am scris aceste rânduri, nu pentru a reedita o veche istorie, care totuşi trebueşte amintită tuturor generaţiilor, pentru ca adevărul să nu fie falsificat, ci *pentruca să atragem luarea aminte a Românilor asupra unei similare procedări, ce se încearcă în armata noastră.*

Vom muri oricând şi ne vom face datoria până la capăt, dar nu vrem să stăm culcaţi în morminte, reci şi sfârtecaţi de gloanţe, ucişi fără folos, din cauza nepriceperii unor comandanţi de carton, cari au mai jurat şi altor puteri, decât Regelui şi Ţării.

Vrem să luptăm sub ordinele unor generali bravi, nu să cădem victime inutile, a unor imbecili sinistri, cari pângăresc glorioasa noastră uniformă, cu panglicele, stelele şi şorturile, ce şi le *anină şi care le dau o înfăţişare de paparude sau de pensionari ai unui ospiciu de alienaţi.*

MILITARI ŞI FRANCMASON SUNT DOUĂ NOŢIUNI ANTINOMICE.

Ne trebuesc ostaşi, nu marionete.

I. V. EMILIAN
— Bucureşti. —

Vremuri grele!

Pe cerul, de altădată, senin al României, se îngrămădesc mai des, pe zi ce trece, nouri negri, prevestitori de furtună. Iar prin codri de veacuri, astăzi despoiaţi de bogăţie, freamătă jalnic frunza ce stă să cadă. Munţii mândri de eri acoperiţi acum doar de cioatele înalţilor brazi, doborâţi de săcurea Jidanului, pleacă frunţile. Şi izvoarele şoptesc de printre stânci — doina vremurilor grele.... Lanurile bogate în holde, au sărăcit de mult. Străinul le tot fură belşugul. N'au adăpost atâtea vieţi omeneşti.... Inzădar munceşte ţăranul. Căci povara de nemaisuportat a birurilor şi cametelor criminale, îl omoară cu zile. Copiii lui sunt aruncaţi pe drumuri din şcoalele pentru cari el robotesţe din zori şi până'n noaptea neagră.

Slujbaşi cinstiţi şi muncitori sunt lăcaţi pradă sorţii, sau li se sfârtică şi bucăţica de pâne.... E răsplata unei tinereţe îngropată între ziduri reci şi umede.

Sărăcie, jale, amar şi deznădejde peste tot, unde mai există suflare românească.

Văcăreşti — exil pentru cei mai buni fii ai Neamului, pentru că îndrăznesc să spună adevărul trist că: România nu mai este a Românilor!

Până când? Până când Ţara aceasta va fi săcătuită şi zugrumată de pungaşi, cămătari şi politiciani vânduţi Jidanilor-ucigaşi ai creştinismului.... Până când ne va fi tovarăşă suferinţa, până când...?!

Să nu dea Dzeu cel Sfânt ca să se dezlănţue furtuna! Atunci, în acele ceasuri grele, ne vom întovărăşi din nou — ca pe vremuri strămoşii noştri — cu Măria Sa Codrul, tovarăş de suferinţă.

Stăpâne din Ceruri, luminează pe orbi şi fereşte-i din calea luptătorilor pentru:

Lege, Neam şi Rege!

GR. BERCIU
— Câmpulung, Bucovina. —

© BCU CLUJ

Maramureşul

cere atenţia Majestăţii Sale Regelui şi guvernului

Despre neagra mizerie de care e bântuit Maramureşul am scris în repetate rânduri şi totuşi mare e mizeria în care e lăsat poporul maramureşau.

Mizeria din Maramureş a fost trâmbiţată de ziare şi toată lumea ştie că în Maramureş Românul mănâncă mămăliga din făină de ovăs.

Pentru salvarea Maramureşului numai e timp de pierdut şi orice minut pierdut e un pas către prăpastia ce ne este pregătită de Jidani şi politiciani.

Mizeria din om bun şi liniştit te face omul cel mai înverşunst . . . Şi să te ferească Dumnezeu de furia nobilului maramureşan dacă îi scoate din sărite.

Foamea nu cunoaşte margini.

Maramureşul nu cere milă.

Maramuresul nu cere sacrificiile statului sărăcit.

Ci cere sus şi tare. Să se înceapă lucrările.

Dar cum?

a) Să se încaseze de urgenţă amenzile provenite din contrabande, toate săvârşite de Jidani.

b) Să se încaseze amenzile în urma anchetei făcute la Sighet în 1924 de domnii: Ruzescu inspector. C. F. R. şi Neculescu inspector în direcţia generală a vamilor în unire cu Dl. Comsa, sefu siguranţei care au constatat că statul (C. F. R.) a fost defraudat cu 7 milioane leî de către mai multe bănci şi jidanii Stern, Fischer. Fried. Abraham, etc.

Urma ca băncile şi jidanii cerealişti să plătească amendă de peste 40 milioane lei.

Amenzile provenite din contrabande şi defrandări se ridică la sute de milioane lei.

Banii nu s'au încasat.

Cu aceşti bani să se pună în exploatare:

1. Legături de căi ferate Sighet—Baiaspirei, Borşa—Iacobeni cu aceea ca pe sub muntele Gutăi să se construiască tunel care să străbată straturile aurifere spre Baia-Spirei.

2. Exploatarea raţională a pădurilor.

3. Să fie dat în exploatare subsolul, care e plin de zăcăminte minere, societăţilor naţionale.

4. Păsuirea pe 3—4 ani a datoriilor către bănci şi cămătari.

5. Confiscarea averilor făcute prin fraude.

Puţina bunăvoinţă să fi fost din partea guvernelor şi sărăcia din Maramureş de mult ar fi fost alungată fără să mai apelăm la clemenţa Majestăţii Sale Regelui Nostru.

Cu lacrimi de sânge ne plecăm la picioarele tronului şi cerem îndurarea Majestăţii Sale Regelui să poruncească onoratului guvern să înceapă până nu este târziu punerea în aplicare a susmenţionatului proect. Sau dacă onoratul guvern are alte proecte mai practice fără sacrificiile statului să le pună în aplicare şi să înceteze cu crimele politice ce le-a săvârşit până acuma.

Noi nu vom desarma până nu vom vedea amenzile încasate şi întrebuinţate pentru începerea lucrărilor mai sus menţionate. revizuirea averilor făcute peste noapte şi posuirea datoriilor.

Domnilor fiţi cu atenţie, nu lăsaţi lucru de azi pe mâine. Căci mâine va fi prea târziu. Şi să nu ziceţi că nu v'am tras atenţia.

Sacrificaţi pe câţiva imbecili îmbogăţiţi peste noapte şi care ne înproaşcă cu tina automobilelor decât să lăsaţi mizeriei celei mai negre pe nobilii maramureşeni descendenţi a descălecătorilor Dragoş şi Bogdan Vodă.

Noi ne punem nădejdea în Majestatea Sa Regele Carol al II a României şi în Liga Apărării Naţionale Creştine, care prin membrii ei va căuta solutionarea relelor, precum este scris în program.

Cu toţi la muncă!

Cu Dumnezeu înainte!

Sighet-M., în 9 Febr. 1931.

ZAHARIA MANOLACHE.
— Român Maramureşan —

Din Samavolniciile guvernului în Bucovina

Neputinciosul guvern, aproape de prăbuşirea de veci, comite fărădelegi, ce ţin lanţ....

Dupăce-a aruncat în temniţe câţiva luptători naţionalişti din org. „Arhanghelul Mihail", si-a îndreptat răzbunarea asupra L. A. N. C., care luptă şi ea „prin adevăr, pe cale legală".

Propovăduim Doctrina şi Programul celui mai mare patriot-român al vremurilor grele prin care trece Neamul şi Ţara şi depe drumul nostru drept, nu ne-am abătut o clipă pe povârnişul căilor în afară de lege.

Atunci dece guvernul nesocoteşte, el însuşi, legea pe care a ticluit-o, înlăturând-o, cum înlături o cârpă? Dece gospodari vrednici, purtând doar vina că sunt bravi luptători ai L. A. N. C., sunt purtaţi de jandarmi, pe drumuri, şi ameninţaţi cu bătaia şi închisoarea — ca nişte răufăcători... Dece se violează domicilii în puterea nopţii, prin brutalizări şi ameninţări.... Dece se confiscă broşuri, ziare naţionaliste, până şi carnete de membru...?!

Gospodarii nu mai pot sta la Sfat în Duminici şi Sărbători, căci jandarmul îi leagă şi-i duce la „beci"... Da, aşa se petrec lucrurile în jud. Câmpulung....

In această asuprire a sufletului românesc depe aceste meleaguri, sunt implicate autorităţile în cap cu prefectul *C. Păcuraru*, poreclit de munteni *„Stan-Păţitul"* — în urma aventurilor D-Sale nenorocoase în acest judet. Intovărăşit de sinistrul bulgar dela Siguranţă *Anagnastopol* şi cu spriiinul Comandantului Legiunei de Jandarmi d. maior *Petruc*, prefectul Păcuraru e în plină activitate de deştrămare a sufletului românesc.

Şi Parchetul are cunoştinţă de samovolniciile autorităţilor....

Dar samavolniciile guvernului s'au manifestat si cu prilejul Congresului Ligii ţinut de curând la Rădăuţi. Şi acolo — *un prefect în frunte.*

In curând se va ţine un mare Congres al Ligii şi în jud. Câmpulung.... Şi este de prevăzut că păţitul Păcuraru, care nu s'a ales cu învăţătură din lecţia binemeritată, primită în marea adunare a L. A. N. C., ţinută în 30 Iunie 1930 în *Câmpulung Moldovenesc*, se va deda din nou la năzbâtii şi samavolnicii.

CÂMPULUNGENII, AU DAT TOTDEAUNA DOVADĂ DE ORDINE ŞI CHIBZUINŢĂ. Dar să nu se treacă peste mândria demnă şi tradiţională a acestor munteni ce nu şi-au plecat capul, nici sub vitregia vremurilor de altădată!

ŢEPEŞ - DELAMUNTE.

© BCU CLUJ

Părți traduse din

„Der Nationale Sozialismus"

de Rudolf Jung

(Ediția II, 1922).

Pag. 41:

„Tu vei înghiți toate popoarele . . .[1]) și *„rămâi un străin în țara aceasta"*[2]); *într'adevăr nici un popor n'a reușit să se înfiereze mai plastic* pe sine însuși *ca parazit* și *cămătar, decât cum o face poporul jidovesc* prin autocaracterizarea aceasta.

Totdeauna au existat naivi și — grație influenței jidovești, asupra masselor prin bani, presă, artă și științe — astăzi sunt mai mulți decât oricând aceia, care susțin, că în antichitate sărmanii Jidovi au fost tot așa de cinstiți și vrednici, ca și celelalte popoare. Numai datorită împrejurării că în Evul Mediu creștinii cei răi i-au persecutat dintr'o ură religioasă și i-au închis în cartiere jidovești (ghettouri), Jidanii și-au însușit cămătăria și au nutrit în sinea lor ura firească a celui asuprit împotriva asupritorului, ură, care isbucnește acuma. Ar ajunge însă de a face pe Jidan un cetățean cu drepturi egale și el s'ar schimba în mod radical, s'ar transforma printr'un fel de metempsihoză · într'o oaie blândă, la fel cu . . . . oile arice! In urma acestei teorii se realiză apoi în sec. XIX-lea așanumita emancipare a Jidovilor, sau cu alte cuvinte egalitatea politică și juridică a Jidanilor.

Numai acela, care e lipsit cu desăvârșire de cunoștințe istorice, poate să creadă o absurditate ca aceea despre oaia jidovească, pe care numai creștinul aric a transformat-o în lup sălbatic. Profețiile sale proprii și toată istoria lui se pronunță împotriva unei astfel de povești... Strămoșii Jidovilor de azi se năpusteau ca lăcustele pe țările străine, pentru a recolta acolo unde niciodată n'au semănat. *„V'am adus într'o țară mănoasă, ca să vă bucurați de roadele și de holdele ei"* (Eremia, 2, 7)... *„Voi mâncați carnea, vă îmbrăcați cu lâna și voi tăiați vitele îngrășate, dar oile nu-le păstoriți"*. (Hesekil, 34, 3). Tocmai aceasta e caracteristica Jidanului: totdeauna alții a trebuit să păzească oile pentru el; și în totdeauna a găsit popoare supuse, care se îngrijeau de treaba aceasta ca de ex. poporul de agricultori care au fost Israeliții, căruia în cele din urmă ia luat și numele, fără de a-i adopta însă și felul de viață".

Pag. 42:

„Dela începutul istoriei sale și până în zilele noastre, Evreimea a urmărit neîncetat lozinca: străinii vor înalța zidurile tale și-ți vor păstori oile — și totdeauna a rămas un străin în țara hospitalieră care îi deschise porțile invitând-o să participă la organizația ei. După ce și-a însușit destul din bogăția popoarelor și dupăce prin atitudinea ei fu atât de dușmănită, încât părăsi țara, de bună voe, sau de silă, n'o făcea fără de a căra cu sine cât mai mult din averea altora. Intre altele așa s'a întâmplat și în Egipt: *„Iosif așadar cumpără toată țara Egiptului . . . făcu poporul robi . . . . și le dădu lege în țara Goven și ei. o stăpânită, crescură și se înmulțiră"* (1. Moise, 47, 13—27).

Egiptenii își închipuiră în naivitatea lor, că vor fi totuși în stare să silească într'un fel oarecare, pe oaspeții aceștia nepoftiți, la o muncă cinstită: *„Și se puseră supraveghetori peste ei și fură constrânși la muncă cinstită (!), căci trebuiau să dea ajutor la zidirea orașelor. Dar oricât de îngrădiți erau, ei se înmulțeau totuși și deveniră o pacoste pentru Egipteni (!) . . . ."* (2. Moise, 1, 11)".

Pag. 44:

. . . . . Inainte însă de a părăsi Egiptul, luară cu sine o mulțime de lucruri, care nu le aparținea. Noțiunile de drept și proprietate sunt foarte variate. *„Și vreau să mântuesc poporul acesta de către Egipteni, ca să nu plece cu mâinile goale. Fiecare femee să ceară dela vecinele ei haine și vase de aur și de argint; pe acestea să le dați fiilor și ficelor voastre și să le furați Egiptenilor (!)"* (2. Moise, 3, 21—22 și 11, 2).

Evlavioși ca întotdeauna, ei făceau ceeace le poruncea Dumnezeul lor — *„și împrumutând (!) dela Egipteni haine și vase de aur și de argint — ei furară (!) dela Egipteni — și o mulțime de derbedei (!) pornirâ cu ei, cu oi, cu vaci și cu o mulțime de vite"*. (2. Moise, 12, 35—38). Dela sine se înțelege, că oile și vitele acestea n'au plecat de bună voe. Fără îndoială ele au au fost împrumutate ca și vasele de aur și de argint".

Pag. 45:

„Zeul Jahve, pe care-l adorau ei, n'a fost o divinitate milostivă și senină ca aceea arică sau ca zeul Ziu al Germanilor, grecescul Zeus, cu toatecă avea numele asemănător de Zebaoth. Antiscul El-Șaddai a fost acela, cu care s'a aliat Abraham, zeul pustiului, care trecea toate prin foc, zeul distrugător și nimicitor. *„Stăpânul vostru Zebaoth când calcă peste o țară, o topește încât toți locuitorii trebue să jeluiască* (!) (Amos, 9, 5).

Așa a fost Jidovimea încă din timpuri străvechi și așa a rămas până în zilele noastre. Rătăcitor prin pustii odinioară, Jidanul de câteva secole (încă în Grecia și în Roma antică) *este tipul caracteristic al omului de oraș mare,* care nu cunoaște idealuri. *Arianul printr'o iluzie absurdă, a poetizat credința Jidanului, făcând din ea o credință într'un dumnezeu ceresc și milostiv, în timp ce Jidanul adoră totuși numai un idol, care prin furia lui de distrugere îi seamănă de minune.*

Jidanul niciodată n'a construit; întotdeauna a distrus. Unde e cultura lui? Unde e literatura și unde e arta ce a creat-o? S'a împodobit întotdeauna cu pene străine; a făcut negoț întotdeauna cu produsele altuia. Singurul monument de arhitectură pe care l-au avut Jidanii, templul lui Solomon, a trebuit să fie clădit de arhitecți străini, să fie împodobit de artiști străini, căci ei înșiși — Jidanii — erau numai cămătari și gheșeftari; artiști niciodată! Și oare astăzi e altfel? Pentru a descoperi producțiuni de artă jidovești, ar trebui să decretăm piesele de șantan drept capo-d'opere".

Pag. 47:

. . . . In anul 821 Persanul Manâvi al Maulid îi judecă pe Jidani în felul următor: *„A aștepta dela un Jidan cinste și spirit de dreptate, este cașicând ai căuta virginitatea la o cocotă bătrână"*.

Pag. 50:

„Karl Marx (Mardochai), întemeietorul socialismului, caracterizează scurt și cuprinzător spiritul jidovesc: *„Care este cultul Jidanului? Gheșeftăria. — Care este dumnezeul său? Banul"*.

Pag. 59:

„In 1914, dintre 3140 studenți

---

[1]) 5. Moise, 7, 16.

[2]) 1. Moise, 22, 17.

© BCU CLUJ

erau înscriși, în loc de 31 Jidani, care ar fi corespuns conform procentului pe care-l avea față de populația băștinașe, — 937. Universitatea din Viena numără printre 100 de studenți în anul școlar

1913—14 : 30 de Jidani
în 1914—15 : 45 de Jidani
în *1918* : *92*[3]) de Jidani.

In Germania, în 1917, dintre 100.000 bărbați frequentau Universitățile

111 Germani
662 Jidani".

Pag. 58 :

„Profesorul jidan *Gans* spune următoarele cu privire la botezul Jidanilor și la căsătoriile lor mixte: *„Botezul și chiar încrucișarea n'au nici o importanță. Rămânem Jidani până și în a suta generație, ca acum 3000 de ani. Noi nu pierdem mirosul rassei noastre nici printr'o înzecită încrucișare. La orice împreunare, cu nu importă ce femee, rassa noastră e stăpână: întotdeauna se vor naște Jidovi!"*

Pag. 59 :

„Ca șefi politici Jidanii sunt:
socialiști majoritari 18 %
independenți 65 %
comuniști 87 %.

De aici se vede cum cangrena jidovească se întinde spre stânga".

[3]) *Studenții germani erau în tranșee.*

Din Ziarul UNIVERSUL, singurul cotidian ce mai ține piept Jidanilor. (Nr. 2 II 1931 .

Presa din str. Sărindar

ia apărarea spionilor comuniști

Rostul unei campanii

„Dimineața" de Vineri a publicat o notă-avertisment la adresa guvernului prin care îl somează să se ocupe de situația „deținuților dela Jilava în afacerea de spionaj", de oarece unii din acești spioni se plâng de relele tratamente la care sunt supuși și cari i-au adus într'o stare disperată.

E vorba, bine înțeles, de *SPIONII COMUNIȘTI.*

Un fapt caracteristic.

Zilele trecute s'a anunțat în ziare că arestații în prevenție dela Văcărești, care fac parte dintr'o *asociație națională anti-comunistă*, s'au îmbolnăvit și situația lor este gravă.

Ei bine, nu numai că presa din str. Sărindar, n'a găsit de cuviință să protesteze în numele principiilor.... umanitariste, împotriva acestui tratament, dar ea continuă să ceară, cu o stăruință diabolică și în termeni imperioși, guvernului, să ia *cele mai drastice măsuri de represiune împotriva tuturor celor ce îndrăznesc să combată comunismul și să propage naționalismul integral.*

Nu numai atât.

„Adevărul" de aseară, simțindu-se încurajat din anumite sfere, merge cu îndrăzneala până acolo, în cât se ridică împotriva propagandei anticomuniste din România, afirmând că această propagandă este nu numai „o creațiune artificială", dar ea.... „ne clasează în străinătate", ba chiar „dăunează creditului particular și al statului".

Așa dar, după presa din str. Sărindar, noi, Românii, n'avem nici dreptul, nici datoria, să combatem bolșevismul revoluționar și anarhic, de oarece.... dăunăm creditul particularilor și al statului în străinătate!...

Să nu uităm că „Dimineața" și „Adevărul" au luat apărarea lui Max Goldstein, atentatorul dela Senat, și au acuzat pe miniștrii țării de asasinat; că aceste ziare au dus campanii pentru eliberarea lui Bujor, Boris Stanoff, ca și a tuturor celor condamnați de justiția noastră pentru asasinate și crime împotriva siguranței statului, săvârșite din ordinul sovietelor rusești; după cum, astăzi, ele cer guvernului să protejeze pe spionii comuniști arestați la Jilava și protestează violent — ca să audă tovarășii din Moscova! — împotriva „tratamentului neuman", la care ar fi supuși acești apostoli ai anarhiei roșii!....

Iată ce urmăresc, în realitate, agenții sovietelor rusești din România: înăbușirea mișcării anti-comuniste naționaliste, ca să poată opera ei în deplină libertate!

Va înțelege de astă dată guvernul pentru ce e sprijinit în această direcție — și numai în această direcție — de presa din str. Sărindar și pentru ce a fost atacat violent, fostul ministru de interne, d. *Al. Vaida-Voevod,* în urma atentatului săvârșit de comunistul Goldenberg?

Către
Banca Țării S. A. București
Soseaua Călărașilor Nr. 114.

Aducem la cunoștința onor. Consiliu de Administrație, că o mulțime de acționari se interesează la noi, despre mersul băncii, despre dividendul ce li se cuvine după banii plătiți, și despre eliberarea acțiilor, în schimbul titlurilor provizorii.

Din corespondența schimbată cu administrația băncii rezultă clar, că noi am pus la dispoziținea *„Băncii Țării"* în mod gratuit, coloanele acestei reviste pentru informarea precisă a acționarilor, asupra terminului, ținerii adunărilor generale, asupra mărimii dividendei, asupra hotărârilor aduse cu privire la mersul instituțiunii.

Rugăm din nou conducerea *„Băncii Țării"* să prețuiască după cum se cuvine pe D-nii acționarii, informându-i despre partea lor de avere, cu care au alcătuit banca, — ori să le restitue banii, dacă nu mai au nevoe de capitolul lor.

Vom reveni — în caz că vă veți ascunde în umbra tăcerii.

„Infrățirea Românească".

Pentru ziarul » Universul «

„Infrățirea Românească" își împlinește cu deosebită plăcere datoria de a aduce pe cale publică mulțumiri ziarului *„UNIVERSUL"* singurul cotidian de informație corectă, de curaj civic și simțire românească, pentru faptul de a fi relatat pe trei coloane *„Ce s'a petrecut la Rădăuți"* în numărul de Vineri 6 Februarie 1931.

Atitudinea obiectivă, demnă și curajoasă a marelui ziar popular contrastează atât de isbitor cu purtarea celorlalte ziare, cari ori au tăcut cu diplomație jidovească, ori au denaturat faptele, din considerații meschine de a fi pe placul Jidanilor și politicianilor jidoviți, desperați de avântul irezistibil ce ia mișcarea L. A. N. C. în toate părțile țării roase de vermina jidovească.

Pentru colaboratorii noștri.

Rugăm manuscrise legibil scrise și pe hârtie corespunzătoare. In caz contrar articolele respective nu se pot publica.

© BCU CLUJ